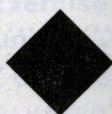
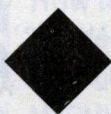
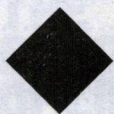

چگونه به ورزش فکر کنیم

دیمین یانگ

سما فرایلی

۱۱	مقدمه
۳۵	یک. خیال پردازی
۵۷	دو. غرور
۷۷	سه. فداکاری
۹۳	چهار. زیبایی
۱۱۱	پنج. فروتنی
۱۳۱	شش. درد
۱۴۷	هفت. تداوم
۱۶۵	هشت. امر متعالی
۱۸۵	نه. وحدت
۲۰۷	نتیجه گیری
۲۱۱	تمرین
۲۲۱	فهرست نامها

مقدمه

معرفی می‌کنم: این آقایی که در عکس صفحه بعد می‌بینید اسمش چد است. چد در فیلم بعد از خواندن بسوزان، ساخته برادران کوئن^۱، مربی خصوصی است. چد شخصیتی خیالی است، ولی به محض این که او را می‌بینیم می‌شناسیم. خوش هیکل، جذاب، سرشار از انرژی و تفکر مثبت — و آن قدر احمق که انگار کله‌اش پر از گچ است.

باز صد رحمت به گچ، حداقل گچ وزن دارد، ولی چد تو خالی است. او خودش خواسته این شکلی باشد. چطوری؟ این طوری که تمام فکر و ذکرش در زندگی جسمش است. چد از آن ورزشکارهای حرفه‌ای است، جسمش را پرورش می‌دهد و بالاخانه را کلاً اجاره داده (به قول یکی از منتقدان روزنامه نیویورک تایمز «هرچه عضلاتش سفت‌تر و سفت‌تر است، مغزش شل‌تر و وارفته‌تر است.»). کاریکاتور او که همان ورزشکار احمق باشد، به قدری در فرهنگ عامه تثبیت شده که دیگر به معنایش فکر هم نمی‌کنیم. صحبت ما اصلاً هم

۱. جونل دیوید کوئن (۱۹۵۴ -) و اتان جسی کوئن (۱۹۵۷ -)، دو کارگردان آمریکایی. (همه پی‌نوشت‌ها از مترجم است.)